

32003D0020

14.1.2003

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

L 8/35

## РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 27 декември 2002 година

относно прилагането на член 6 от Директива 2000/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 май 2000 година относно сближаването на законодателствата на държавите-членки относно застраховката „Гражданска отговорност“ във връзка с използването на моторни превозни средства и за изменение на Директиви 73/239/ЕИО на Съвета и 88/357/ЕИО

(нотифицирано под № C(2002) 5304)

(текст от значение за ЕИП)

(2003/20/ЕО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Директива 2000/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 май 2000 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно застраховката „Гражданска отговорност“ във връзка с използването на моторни превозни средства и за изменение на Директиви 73/239/ЕИО и 88/357/ЕИО <sup>(1)</sup> на Съвета, и по-специално член 6, параграф 3, буква б) от него,

като има предвид, че:

(1) Директива 2000/26/ЕО (Четвърта директива за автомобилното застраховане) създава специални разпоредби, приложими по отношение на пострадалите лица, пребиваващи в държава-членка, които имат право на обезщетение за всички вреди в резултат от злополуки, настъпили в държава-членка, различна от държавата-членка по пребиваване на увреденото лице, или в трета страна, чиято национална застрахователна служба се е присъединила към системата „зелена карта“, когато съответните злополуки са причинени от използване на превозни средства, които обикновено са базирани в една държава-членка.

(2) По смисъла на член 6, параграф 1 и на член 10, параграф 3 на Четвъртата директива, всяка държава-членка създава или одобрява, преди 20 януари 2002 г. един орган по обезщетяване, отговарящ за предоставяне на компенсации, в случай че застрахователното предприятие не е определило представител или очевидно отлага изплащането. Освен това, съгласно член 7, увредената страна има право да подаде искане за обезщетяване до органа по обезщетяването на държавата-членка, където тя пребивава, ако не е възможно идентифицирането на превозното средство, или ако в срок

от два месеца след злополуката не е възможно да се идентифицира застрахователното предприятие.

(3) В съответствие с разпоредбите на член 6, параграф 2 на Четвъртата директива, органът по обезщетяването, който е обезщетил пострадалото лице в държавата-членка, където то пребивава, има право да поиска възстановяването на сумата, изплатена като обезщетение от органа по обезщетяването в държавата-членка, където е установено застрахователното предприятие, което е издало полицата на предполагаемата задължена страна.

(4) По силата на член 6, параграф 3, буква а) на Четвърта директива, член 6 от Четвърта директива има ефект, след като бъде сключено споразумение между органите по обезщетяването, създадени или одобрени от държавите-членки, което да определи техните задачи и техните задължения и реда за възстановяването на изплатените суми.

(5) Всички държави-членки са определили органи по обезщетяването, отговорни за обезщетяването на пострадалите лица в случаите, посочени в член 1 на Четвърта директива за автомобилното застраховане, в съответствие с член 6. По силата на тази разпоредба, на 29 април 2002 г. в Брюксел беше сключено споразумение между органите по обезщетяването, съобщено на Комисията с писмо с дата 19 юли 2002 г., в срока, определен в член 10 параграф 3 на цитираната директива.

(6) Член 6, параграф 3, буква б), приканва Комисията да определи датата, от която член 6 на Четвъртата директива влиза в сила и Комисията вече е установила, след допитване до Комитета по застраховането, че такова споразумение е било сключено.

(7) В съответствие с член 10, параграф 1 на Четвъртата директива за автомобилното застраховане, държавите-членки прилагат необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобразят с цитираната директива, най-късно до 20 януари 2003 г.,

<sup>(1)</sup> ОВ L 181, 20.7.2000 г., стр. 65.

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 3

Адресати на настоящото решение са държавите-членки.

Член 1

Член 6 на Директива 2000/26/ЕО влиза в сила, считано от 20 януари 2003 година.

Съставено в Брюксел на 27 декември 2002 година.

Член 2

Държавите-членки уведомяват Комисията за мерките, взети в приложение на настоящото решение.

За Комисията

Frederik BOLKESTEIN

Член на Комисията

\_\_\_\_\_